

og der vil vistnok ikke opstaae nogen i Fremtiden. For det Tilfælde, at det imidlertid imod Forventning skulde vise sig, at Modrene bleve vanskeligere at komme til Rette med i denne Retning for Lægerne end hidtil, saa vil jeg henstille til den høitærede Justitsminister, om han ikke troer, at der i Provindserne kunde oprettes Filialer af det nuværende Vaccinationsinstitut, fra hvilke Lægerne saa kunde blive forsynede med den Vaccine, som de muligvis — jeg troer dog, som sagt, ikke, at det vil indtræde — kunde komme til at savne derved, at Modrene ikke vilde tillade, at der blev taget Vaccine af deres Børn.

Da jeg har Ordet, er der endnu en Ting, der ligger mig paa Sinde, hvormed jeg gjerne vilde tillade mig at rette en Forespørgsel til den ærede Justitsminister. Siden den bekjendte sørgelige Vaccinationskatastrofe i Aalborg saadte Sted, er der paa mange Steder hos Recruterne rundt om i Landet opstaaet en Frygt med Hensyn til den Vaccination, som de blive underkastede, strax efterat de ere indtraadte i deres Stilling ved Bataillonerne. Jeg vil henstille til den ærede Justitsminister, hvorvidt denne Revaccination til enhver Tid er nødvendig. Det forekommer ikke Befolkningen, at den er nødvendig til andre Tider og paa andre Steder, end naar og hvor smitsomme Kopper sygdomme grassere. Jeg veed heller ikke, efter hvilket Lovbud de militære Autoriteter ansee sig berettigede til at foreskrive, at en saadan Revaccination skal finde Sted. Recruterne ere, som sagt, paa mange Steder noget frygtssomme for den, og Befolkningen indseer ikke, at den er til nogen Nytte. Skulde det derfor være saa, at den virkelig er hjemlet i Lovgivningen, saa tillader jeg mig ialfald at henstille til den ærede Justitsminister, om der ikke maatte kunne ventes en Forandring i det nævnte Forhold.

Scholer: Man vil see, at jeg tilligemed 7 andre Medlemmer igjen til denne Behandling har stillet et Forslag til § 9, et Forslag, som jeg dog nu med deres Hjælp har søgt at give en saadan Form, som jeg ved 2den Behandling udtalte, at det oprindeligt havde været min Tanke at give det, hvorefter det kun bliver de Uformuende, som Amtet skal

betale for. Ved selve § 9, som den staar i Lovforslaget, er det jo hjemlet, at en Mand, naar han finder for godt at ville gjenindpodes, til enhver Tid kan henvende sig til Lægen med Forlangende derom. Det er imidlertid min Overbeviisning, at dette kun vil stee i en meget indskrænket Grad, og at der ikke er Mange, der ville forlange Gjenindpodning, naar Kopper epidemien ikke hersker. Navnlige er jeg overbevist om, at det vil aldrig blive en Modesag, som det ærede Medlem fra Odense (W. Petersen) forrige Gang yttrede. Ved en udbrudende Kopper epidemien er det derimod naturligt, at Mange — jeg haaber endogsaa næsten Alle — vilde begjære Gjenindpodning for at sikkre sig imod Børnekopperne. Men for at der ikke skal kunne optaae den Formodning, at en Læge mulig i saa Fald vil søge at udstrække Gjenindpodningen udover, hvad der kan ansees for fornødent, indeholder det Endringsforslag til § 9, som jeg har været med at stille, den Bestemmelse, at Amtmanden efter Samraad med Physicus skal bestemme, hvorvidt det i en Kreds kan ansees for nødvendigt, at Gjenindpodning foretages. For at Bestemmelsen derhos ikke skal blive affrækkende med Hensyn til de Udgifter, som den for de Uformuendes Bedkommende vil paaføre Amtet, fastsætter Endringsforslaget, at Betalingen i saadanne Tilfælde skal være 12 Sk. for hver Gjenindpodning. Jeg veed vel, at det kan siges, at dette ikke stemmer med de ældre Forskrifter. Jeg har selv efterseet disse, og jeg veed altsaa, at det i Placaten af 1811 er bestemt, at Lægen skal have den samme Betaling for Gjenindpodning, som det er bestemt, at han skal have for den første Vaccination. Det kunde herefter synes, at det ikke var Ret nu at sætte Betalingen for Lægerne lavere. Jeg veed ogsaa, at man paa en Forespørgsel fra Amtmanden i Skanderborg til Ministeriet om, hvorvidt der tilkom Lægen 24 Sk. for Enhver, som lod sig gjenindpode, har svaret, at det tilkom Lægen ifølge den nævnte Placat. Men jeg og mine Medforslagsstillere have meent, at, hvor der var Tale om en almindelig Gjenindpodning, der kunde der vel være Anledning til, uden at gaae Lægen for nær, at sætte Betalingen til 12 Sk. for hver Gjenindpodning. Forslaget er